

Rozhovor s Martinem Vopěnkou pro knihy.cz:

Váš nový román „Moje cesta do ztracena“ má dvě roviny. V té první jde o příběh otce a syna, kteří po ztrátě manželky a matky k sobě hledají cestu. Tu nacházejí v osobitém putování, které je však zároveň útekem. Myslíte, že útek někdy může být řešením?

Útek určitě může být začátkem řešení. Mohu mít třeba pocit, že mi něco schází, že něco nedělám správně, ale ještě nemusím vidět řešení. Mám-li odvahu udělat první krok – odejít od něčeho, co nepovažuji za dobré – mám naději.

Ve vašem příběhu je na počátku smrt. Je snad smrt nutná k osvobození?

Nutná určitě není. Ale můj hrdina asi nebyl dost silný, aby se osvobodil ze vztahu, který ho tížil, dokud jeho manželka žila. Její náhodná smrt mu otevřela nové možnosti. A on se jich nezalekl. Vydal se se svým synem do neznáma – navzdory zažitým konvencím. Miloval a našel lásku.

Druhou rovinu vaší knihy tvoří hledání smyslu života, víry, pevného zakotvení... To je zřejmě to, o co vám šlo. Proč jste toto hledání zasadil právě do příběhu otce a syna?

Považuji to za jeden z největších lidských úkolů: provést sebe i své dítě labyrintem světa. Neztratit se při tom, neotupět. Dítě vypustit do světa a pro sebe nalézt ráj srdce. Ano, na počátku této mé knihy byl Komenského Labyrint světa a ráj srdce. Ale my dnes žijeme v jiném světě. Chtěl jsem vytvořit současný příběh – prostě a srozumitelně vyprávěný, bez veliké nadsázky, který by vyjádřil, jak může moderní člověk podstoupit hledání, které popsal už Komenský.

Váš hrdina ale nedochází až k jednoznačné víře v Boha. Navíc je až surově zobrazena jeho sexualita, která je v rozporu s jeho duchovním rozměrem?

Myslíte, že je v rozporu? Já tam žádný rozpor nevidím. Ani tam nenacházím nic surového. Jen jsme prostě popsal fyzickou touhu muže, který putuje se svým dítětem a kterému přirozeně chybí žena – tedy úplně prapůvodně mu chybí splynutí v lásce, ale aby se nepřestal cítit jako muž, musí si občas lásku koupit. A když nejde ani to, ukojí se sám. Je to naprosto přirozené a já si navíc myslím, že i sex může být oslavou stvoření – v sexu, zejména ve splynutí s opačným pohlavím, jsme blízko Bohu, pokud bychom ovšem věřili, že nějaký Bůh je.

Otec se synem projdou (projedou) ve vašem příběhu několik zemí: z Čech pokračují do Rakouska, Itálie, Řecka, Bulharska, Rumunska. Považujete svou knihu také trochu za cestopis? A poznal jste ty země.

Myslím, že cestopis to není. Je to ale opravdu současné putování: s dálnicemi, s auty, s turistickým průmyslem. Nic z toho se tam nezamlčuje, nic se neromantizuje. A přece táta se synem onen romantický rozměr nacházejí. V postmoderní literatuře si autoři často pomáhají fantazijními postavami nebo fantazijními scénami. Mně šlo ale o to vykresat naději na smysluplný příběh bez jakýchkoliv berliček. Najít naději i mezi stany v obřím kempu, najít ji na dálničním odpočívadle, najít ji skrze odhodlání těch dvou nespokojit se s tím, jaký život jim byl naplánovaný.

Přestože tedy kniha není cestopis, snažil jsem se prostředí, kudy oba putují, zachytit co nejvěrněji. Najezdil jsem kvůli tomu asi deset tisíc kilometrů.

Nakonec ale málem dojde k tragédii. Otec syna zanechá v podhorské chalupě, a když se pro něj vrací, má autonehodu, při které ztratí paměť... Nechybělo mnoho a už se nikdy neshledali.

To je pravda. Ale riziko patří ke každému opravdovému hledání. Samozřejmě, že si pak otec mnohé věci vyčítá. Není žádné přesné měřítko, podle kterého by se dala měřit naše životní rozhodnutí. Vážít a měřit

musíme hlavně sami. Když táta ztratí paměť – ocitne se v neznámém prostředí nemocnice a ničemu nerozumí – začíná úplně od začátku. Jak se mu paměť vrací a on už ví, že někde nechal syna, ale neví, kde, jeho duše se naplňuje zoufalstvím. Z toho zoufalství se potom zrodí hlubší poznání.

Nakonec syn píše...

Nechtěl bych čtenářům prozrazovat, jak kniha končí.

Tak tedy poslední otázku: Má vaše kniha být chápána jako poselství?

Poselstvím snad může být pro toho, kdo v ní najde nějakou výzvu. Vy jste ji ale četla. Byla pro vás poselstvím?